

பள்ளி மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே பரவலாக தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் அரசியலிலும் அறியப்பட்ட சபேசனின் சொந்தப்பெயர் நாகனங்கம சிற்சபேசன். இருபத்திரண்டு வயது இளைஞரான இவர் 'இந்திரஜித்' என்ற புனை பெயரிலும் இடையீடை எழுதுபவர்.

கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை விமர்சனக் குறிப்புகள் என்று பல்வேறு விசயங்களில் கால் பதித்துள்ள சபேசன் 1980 ம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ்த்தில் வெளிவரும் 'புதுசு' சஞ்சிகையின் ஆசிரியர்களில் ஒருவர். 1984 ல் ஒரே ஒரு இதழ் மட்டுமே வெளிவந்த 'சுவா' இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவிலும் அங்கம் வகித்தவர்.

தென்னிப்பழை மகாஜனக்கல்புரரி உயர்தர மாணவர் படைப்பிலக்கிய மன்றத்தின் வெளியீடான 'இவர்கள்' (1981) சிறுகதைத் தொகுதியின் தொகுப்பாளராகவும், சேரனின் 'இரண்டாவது தூரிய உதயம்' (1983) கவிதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டாளராயும் இருந்த இவரது இலக்கியப்பணிகள் தொடர்கின்றன.

₹ 88.83

No. Capecan:

Ini varum kaIam

நம்
வம்

காணிக்கை

70 களின் துவக்கத்திலேயே இழக்கப்பட்டு விட்ட பாட்டாளிவர்க்க கட்சி உணர்வையும் மாக்ஸிச- லெனினிசத்தையும் தனி ஒரு மனிதனாக நின்று தமிழீழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் புதிய தலைமுறைக்கு கொண்டு வந்து தந்த அந்த ஒரு பங்களிப்புக்காக தமிழீழ வரலாற்றிலும் மாக்ஸிசவாதிகளின் மனதிலும் நீங்காத இடம் பிடித்த தோழர் விஸ்வாவுக்கு

ஒரு முன்னுரை

'இனி வரும் காலம்' என்ற இந்தத் தொகுதியில் 1980 டிசெம்பர் முதல் 1986 ஜூலை வரை என்னால் எழுதப்பட்ட பன்னிரண்டு கவிதைகள் உள்ளன. இவைமட்டுமே என்னால் எழுதப்பட்ட கவிதைகள். நான் ஒரு கவிஞன்ல்ல; மாறாக, அவ்வப்போது சில கவிதைகளை எழுதியுள்ளேன். அவற்றில் சிலவற்றைப் படித்த சிலர் என்னையும் ஒரு கவிஞனாகவே கருதுகின்றனர். நானும் சிலகாலம் என்னை ஒரு கவிஞனாகவே கருதி வந்தேன். சில தோழர்களின் உறவும் ஈழத்துக் கவிஞர் சிலரின் தொகுதிகளுமே என்னைப்பற்றிய இந்த மதிப்பீட்டுக்கு உதவின. இந்தத் தொகுதியைப் படிக்கின்றபோது என்னுடைய வார்த்தையின் யதார்த்தத்தை நீங்கள் உணர்வீர்கள்.

படிப்பகம்

என்னுடைய கவிதைகள் சாதாரணமானவை.

கவிதைகளையும் ஈழத்தில் மொழி பெயர்க்கப் பட்ட கவிதைகளையும் மட்டுமே நான் படித்துள்ளேன். பாரதிதாசனையும், புதுமைப்பித்தன் கவிதைகளையும் கூட நான் படிக்கவில்லை. அந்த வகையில் என்னுடைய கவிதைபற்றிய அறிவு மிகவும் வரையறைக்குட்பட்டது.

என்னுடைய கவிதைகளிலே பெரும்பாலானவை சம்பவங்களினடியாக எழுந்தவையே. அவ்வகையானவற்றில் சில ஏற்படுத்திய மன உணர்வை விட அச்சம்பவங்களின் நேரடியான தாக்கமானது மிகவும் அதிகமானதாகும். யாழ்ப்பாண நூலகத்தை எரித்த சம்பவம் ஏற்படுத்திய பாதிப்பில் சிறிதளவையேனும் 31 வைகாசி 81 என்ற கவிதை தரவில்லை. ஆனால் வேறு சில கவிதைகள் இதற்கு நேர்மாருனதாக அமைந்துள்ளன. என்னுடைய சிநேகிதி

ஜூலிக்கு எழுதிய கவிதை இவ்வகையினதாகும்.

கவிதைகளில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் மிகவும் இலகுவானதாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடையவன் நான். ஆனால் சொற்களைக் கையாள்வதில் மிகுந்த கஷ்டங்களை நான் சந்திக்கின்றேன். மக்களிடமிருந்து வழக்கொழிந்து செல்லும் சில சொற்களை நான் கையாண்டிருக்கிறேன். 'இன்னும் ஒரு முறை' என்ற கவிதையில் வரும் 'புட்கள்' 'சப்திக்க' என்ற சொற்களை இங்கு உதாரணிக்கலாம். இச்சொற்கள் மக்களிடமிருந்து விடைபெற்று இலக்கணப் புத்தகங்களில் மட்டுமே உயிர் வாழ்பவை. இவற்றுக்குப் பதிலாக பொருத்தமான சொற்களை கண்டுபிடிக்க முடியாமற்போனது என்னுடைய மொழியறிவின்மையின் பார்ப்பட்டது.

இத்தகைய பல குறைகளையும் மீறி என்னுடைய கவிதைகள் உங்களிடம் ஏதாவது பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தால் அதற்கு நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் யுத்தகாலமே காரணமாகும். இராணுவம், கடற்படை, விமானப்படை ஆகிய வற்றின் அழித்தொழிப்பு நடவடிக்கைகளினால் அமைந்தது எங்களின் வாழ்க்கை. ஒவ்வொரு நாளும் நாங்கள் புதிய புதிய அனுபவங்களையும் துயரங்களையும் நோக்கொள்கின்றோம். என்னுடைய கவிதைகளில் அவை வெளிப்பாடடைவது ஆச்சரியமானதல்ல.

கவிதையையும், இலக்கியத்தையும் விடவும் மக்களின் விடுதலையை நான் நேசிக்கின்றேன். 'ஜனநாயகப் புரட்சியா சோஷலிஸப் புரட்சியா என்று தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தவர்களில் சிலர் குண்டடிபட்டுச்

செத்துப் போகிறார்கள்' என்று கவிதையெழுது வதைவிட, அந்தப் பீரங்கி குண்டுகளுக்கு பதிலடி கொடுக்கும் அரசியலியக்கம் ஒன்றினை அமைப்பதனையே சரியானதாகவும், அவசியமானதாகவும் கருதுகிறேன். இலக்கியங்களால் புரட்சி தோன்றுவதில்லை. மாறாக, புரட்சியே பல இலக்கியங்களையும், இலக்கியகர்த்தாகங்களையும் உருவாக்குகிறது. அந்தப் புரட்சியை சரியான திசைவழியில் கொண்டு செல்வதற்கு புரட்சிகர அமைப்பொன்று அத்தியாவசியமாகும். அத்தகைய அமைப்பானது இல்லையெனில் புரட்சியே இல்லாமல் போகிறது. எனவேதான் நான் ஒரு கவிதையை எழுதுவதை விடவும் புரட்சிகர அமைப்பொன்றை உருவாக்குவதை முதன்மையான பணியாக கருதுகிறேன். வரலாற்றுக் கடைமைகளில் இருந்து நாம் வழுவிய

போகிறபோது வரலாறே எம்மிடமிருந்து நழுவிவிடுகிறது.

என்னுடைய கவிதைகளில் ஒன்றிரண்டைத் தவிர மிகுதி உங்களிடம் அரசியலைப் பேசுகின்றன. அவை என்னுடைய இருபத்திரண்டு வருட வாழ்க்கையின் அனுபவங்களாகும். இந்த மிகவும் குறுகிய வயதினுள் நான் அடைந்துள்ள அனுபவங்களை ஏனைய ராணுவ ஒடுக்கு முறையை நேரடியாக சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நாட்டவரே பெற்றிருப்பர். கவிதைகளில் வெளிப்படுகின்ற என்னுடைய இந்த அனுபவங்களானது வெறுமனே ஒடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மனிதனின் குரல்லே. அதற்கெதிரான போரை நம்பிக்கையோடு முழங்குகின்ற குரலுமாகும். இதனை என்னுடைய கவிதைகள் உங்களிடம் சொல்லும்.

□□

என்னுடைய ஒன்பதாவது வயதில் - ஐந்தாம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருக்கையில் வகுப்புத் தமிழாசிரியரின் வேண்டுகோலின் படி ஒரு கவிதை எழுதினேன். அதுதான் என்னுடைய முதற் கவிதை. 'இல்லை என்ற சொல்லை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும்' என்ற ஒருவரிமாதிரம் இப்போதும் ஞாபகத்திலிருக்கிறது. எழுதப்பட்ட ஒரு வாரத்தினுள்ளேயே அக்கவிதை தொலைந்து போயிற்று. ஆனால் அது மிகவும் நன்றாக இருந்ததாக தமிழாசிரியரும் எனது குடும்பத்தினரும் சொன்னார்கள். என்னுடைய மூத்த அண்ணன் அதன் பிறகு நிறையப் புத்தகங்களை வாங்கி வந்து தருவார். (அவரது ஊக்கமே என்னை இலக்கியத்துறையினுள்ளும் அரசியலினுள்ளும் தள்ளிற்று).

அந்த முதலாவது கவிதைக்குப் பிறகு நான் காண்டுகளின் பின்னரே இலக்கிய முயற்சிகளில்

ஈடுபட்டேன். அப்போது மகாஜனக் கல்லூரியில் ஒன்பதாம் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். வகுப்பில் கையெழுத்துப் பத்திரிகை ஒன்றை தமிழாசிரியர் திரு ச. விநாயகரத்தினம் அவர்களின் ஆலோசனையுடன் ஆரம்பித்தோம். 'தமிழ் இன்பம்' என்ற அதன் ஆசிரியராக நான் நியமிக்கப்பட்டேன். அதற்கு என்னோடு துணையாக இருந்தவன் (இன்று லண்டனில் இருக்கும்) சுரேஷ். அழகான கையெழுத்து அவனுக்கு. ஓவியமும் வரையக் கூடியவன். வித்தியாசமான முறைகளில் பத்திரிகையை வடிவமைப்பான். அந்தப் பத்திரிகையிலேயே நான் எழுதத் தொடங்கினேன்.

சேரனின் இரண்டு கவிதைகளும் நான் கவிதை சிறுகதை என்று நினைத்துக்கொண்டு எழுதியவைகளும், எனது சகநண்பர்களின் ஆக்கங்

களும் வெளிவந்தன. மாணவர்களின் முயற்சிகளை தட்டிக் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்துவது (பொதுவாக) மகாஜனுவின் பாரம்பரியம். எங்களது முயற்சி மட்டும் விதிவிலக்காகி விட முடியுமா? முதலாவது இதழ் சுவர்ப் பலகையில் ஒட்டப்பட்ட மறுநாள் அதிபர் திரு பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் வந்து ஒருபாட நேரம் முழுவதும் வகுப்பில் இருந்து உற்சாகப்படுத்தினார்.

ஆனால் பத்திரிகையையிட்டு மிகவும் சந்தோசம் கொண்டவர் எனது மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியர் டியிலங்கூடலூர் பி. நடராசன் அவர்கள். சிறிது காலத்தின் பின் அவரே அதன் பொறுப்பாசிரியரானார். என்னுடைய பள்ளிப்பருவத்தின் முயற்சிகளை மிகவும் உற்சாகப்படுத்தியவர் அவர். அவரது பார்வையும் எனது

பார்வையும் அப்போதே வேறுபட்டவை என்ற போதுங்கூட தன்னுடைய கருத்தெதனையும் திணிக்காமல் சுயமான வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உற்சாகப்படுத்தியவர் அவர். இன்றைக்கும் அவரது பணி தொடர்கிறது.

அந்த (1977ம்) ஆண்டுடனேயே தமிழ் இன்பம் நின்று போனாலும் கல்லூரி இலக்கிய போட்டிகளிலும், 'ஈழநாட்' டின் மாணவர் பக்கத்திலும் நான் தொடர்ந்து எழுதினேன்.

1979ம் ஆண்டின் கடைசிப்பகுதியில் அவசர காலச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. இன்பம் செல்வம் போன்ற இளைஞர்களது பிணங்கள் தெருவோரங்களில் வீசப்பட்டன. பல இளைஞர்கள் தேடுதலுக்குள்ளானார்கள். இந்த நேரத்தில் தான் ரவி, பாலசூரியன், விஜயேந்

திரன் ஆகியோருடனும் சேரனுடனும் நெருங்கிப் பழக ஆரம்பித்தேன். இலக்கிய ரீதியாக மட்டும் அல்லாது அரசியற் கருத்துக்களிலும் எமது சிந்தனையைச் செலுத்த ஆரம்பித்தோம். இன ஒடுக்குமுறை கூர்மையடைவதை நாங்கள் புரிந்து கொண்டோம்.

1980ல் 'புதுசு' சஞ்சிகையை வெளியிட ஆரம்பித்தோம். அது வெறும் இலக்கிய சஞ்சிகையாகவே வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. எங்களது அரசியல் உணர்வை புதுசு அவ்வளவாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை. பின்னர் எங்களின் அரசியற் செயற்பாடுகள் ஊக்கம் பெற்ற போதே புதுசு அரசியற் கருத்துக்கள் சில வற்றை வெளியிட்டது.

'புதுசு' வெளிவர ஆரம்பித்த தன் பின்னரே

எனது இலக்கிய அறிவு வளர ஆரம்பித்தது. இதில் பெரும் பங்கு சேரனுடையதாகும். 'புதுசு' மூலம் பல்வேறு இலக்கிய வாதிகளுடனும், ஆர்வலர்களுடனும் அறிமுகம் ஏற்பட்டது. இதனால் நிறையப் படிக்கவும், தெரிந்து கொள்ளவும் முடிந்தது.

என்னுடைய இலக்கிய செயற்பாட்டில் அரசியல் உணர்வை ஆழப்படுத்தியவர் தோழர் வி. விஸ்வானந்ததேவன். அவரை ஒரு தனிநபர் என்பதை விட ஒரு அரசியற்போக்கு என்பதை பொருத்தமானது.

இலங்கையில் 1970களின் ஆரம்பப்பகுதிகளில் கல்லறைக்கு அனுப்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மார்க்சிச-லெனினிச--மாசே துங் சிந்தனையை தனியொருவராக நின்று பேணி இன்றைய

தமிழீழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டப் பரம்பரையிடம் கையளித்தவர் அவர்.

1981 முதல் அவரது வழிகாட்டலில் வளர்ந்தவன் நான். ஒடுக்குமுறைக் கெதிரான போராட்டத்தில் அர்ப்பணிப்புடன் போராடும் அவரிடமிருந்தே நான் நிறையக் கற்றுக் கொண்டேன். அவர் இல்லையென்றால் நான் இன்றைக்கு எங்கேயோ சிதைந்து போயிருக்கக்கூடும். வெறும் இலக்கியம் பேசிக் கொண்டிருந்த என்னை மக்களின் விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் இணைத்தவர் அவர். அவரது தொடர்பின் பின்னரே என்னுடைய அரசியற் பார்வை விசாலித்தது.

அரசியற் செயற்பாடுகளில் இறங்கியதன் பின்னர் நிறைய அனுபவங்களைப் பெற்றுள்ளேன்.

விமர்சனம் : சில எதிர் நியாயங்கள்''
 என்ற மணியம் எழுதிய கட்டுரை. புதுசு-10.)
 சேரனுக்கு அடுத்தபடியாக வ. ஐ. ச. ஜெய
 பாலனைக் குறிப்பிடலாம். ஜெயபாலனின்
 கவிதைகள் குறுகிய எல்லைகளைக் கொண்ட
 தல்ல. ஜெயபாலனிடம் பரந்து விரிந்த தள
 மொன்றில் கவிதைகளை எதிர்பார்க்கலாம்.
 யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மலையகம் வரையும்,
 நெடுநீவிலிருந்து அம்பாறை வரைக்கும்
 ஜெயபாலனின் கவிதைகளில் நாங்கள் பயணம்
 செய்யலாம். ஆனால் இப்படியான இயற்கை
 வர்ணிப்புகளே அளவு மீறி ஜெயபாலனின்
 தோல்வியாகவும் அமைந்து விடுவதுண்டு.
 ஜெயபாலனின் இன்னொரு தனித்துவம் சந்தம்.
 ஜெயபாலனுக்குப் பிறகு இளவாலே விஜயேந்
 திரனிடமே இவ்வாறான சந்தத்தை நான்

அனுபவிக்கிறேன்.

இந்த இரண்டு பேரும் என்னுடைய கவிதை
 களில் நிறைய பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியவர்
 களாவர். இவர்கள் இருவரையும் தவிர
 என்னைப்பாதித்த இன்னொருவர் எம். ஏ.
 நுஃமான் சிவசேகரம் ஊர்வசி ஆகியோ
 ரும் இன்னும் பலரும் என்னை ஆச்சரியப்பட
 வைத்தவர்கள்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக
 என்னிடம் செல்வாக்குச் செலுத்தியது
 பெயர் குறிப்பிட முடியாத இரண்டு தோழர்
 களின் விமர்சனங்கள். எத்தனையோ இரவுகள்
 நித்திரை கொள்ளாமல் விவாதங்களில் நாங்கள்
 ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அதன் மூலம் மிகவும்
 அதிகமான பலனை நான் பெற்றுள்ளேன்.

இனிவரும் காலம்

நா. சபேசன்

26

இவர்களைவிட என்னுடைய கவிதைகளை படித்து விமர்சனம் சொல்லி உற்சாகப்படுத்தியவர்கள் புதுசுகளும், திரு. நா. சுப்பிரமணிய ஐயாவும். இவர்கள் அனைவரதும் உற்சாகத் தினாலும் பாதிப்பினாலும் என்னுடைய கவிதைகள் இன்றைக்கு தொகுதியாக உங்களிடம் வந்து சேர்கின்றன. இவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பது சுத்த அபத்தமாகும்.

என்னுடைய கவிதைகளை வெளியிட்டு உற்சாகப்படுத்திய வானம்பாடி, புதுசு, சுவர், இளந்தென்றல், ஆகிய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்களுக்கும் மரணத்துள் வாழ்வோம் தொகுப்பாசிரியர்களுக்கும், மறு பிரசுரஞ்செய்த சக்தி, ஈழ முழக்கம் சஞ்சிகைகளுக்கும் என்னுடைய நன்றிகள்.

படிப்பகம்

இனிவரும் காலம்

நா. சபேசன்

27

இத்தொகுதி வெளிவர உதவிய வைகறை, மாரீஸ், அருட்குமரன், பிளேஸ் பிரிண்டர்ஸ் ரமணி, அச்சகத் தோழர்கள், அட்டைப் படத்தை எடுத்த விஜி ஆகியோருக்கும் வெளியிடுகின்ற 'பொதிகை' வெளியீட்டினர்க்கும் என் அன்பு,

தோழமையுடன்
நா. சபேசன்
தமிழீழம்

30-08-86.

□